

Slovo začíná býti v těchto plesových skladbách hříčkou pohazovanou »s ruky na ruku, s nohy na nohu«.

Pouta vlivu mluvy na píseň se uvolňují.

Plesem zpěněné slovo rodí čistou hudbu.

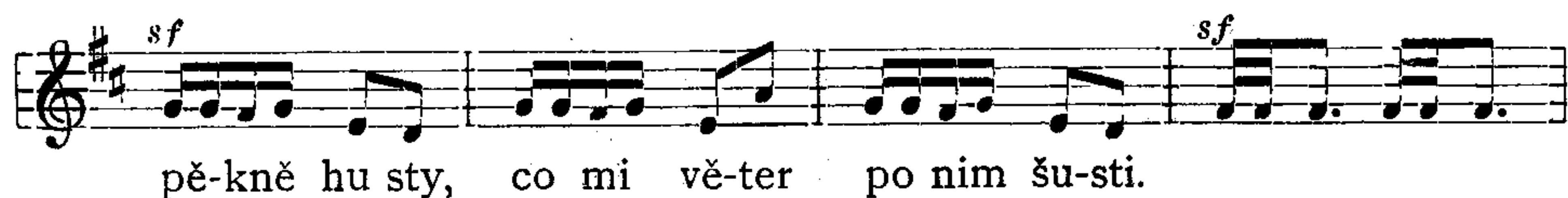
Volným vzletem hudby hudců povstává i nový způsob skladby, jejíž obsah hudební měříme hustotou účinu v pravidelných obdobích, taktech.

Píseň leží na prstech hudců již jen jako stín, který nepřekáží, aby celou písní nepřehodilo se jednou, dvakrát níže neb výše.

»Vraz v niz, vraz v vrch« hrají hudci.

Vidíme to na tanci ze Slezska, podobném Kozajdě.

Cymbál.

Tak stále se střídá hra po dvou, třech kvartových toninách.

Nade všechno zřejmo, kterak důležitý pro porozumění plesových skladeb, nehledě ani ke kráse choreografické a její kulturní ceně, jsou podrobné obrazy skladby pohybové, tance.

Skladateli písní třeba porozumění a procítění textu, skladateli tanců nemá býti neznáma vašeň plesových pohybů.